

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720201074
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3720201074.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobkyne G., proti žalovanej G., o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. októbra 2021, č. k. 8C/13/2020 - 140, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 14. októbra 2021 č. k. 8C/13/2020 - 140 súd prvej inštancie určil, že žalobkyňa je dedičkou zo zákona po poručiťovi A. W. I., D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A. XXXX/XXX, D. R., zomr. XX.XX.XXXX a že dôvody jej vydedenia neexistujú. Výrokom II. rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobe vyhovel, v konaní nebola preukázaná existencia dôvodov pre vydedenie. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Uviedol, že žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník s poukazom na § 262 ods. 2 C.s.p.

2. Proti výroku II. o náhrade trov konania podala žalovaná včas odvolanie. Navrhla, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Dovoľavala sa aplikácie § 257 C.s.p. Podľa jej názoru by súd mal prihliadať na dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na špecifikum konania, keďže ona nemala akým spôsobom ovplyvniť vydedenie žalobkyne a podanie žaloby, nevytvárala zbytočné úkony a pojednávania, nenavrchovala dôkazy, kvôli ktorým muselo byť pojednávanie odročené a podobne. Taktiež návrh na vyhotovenie znaleckého posudku podala sama žalobkyňa, pričom tento nepreukázal tvrdenia žalobkyne. Poukazovala, že nemá záujem sa odvolávať čo do výroku I. rozsudku a chce, aby bol spor čím skôr ukončený.

3. Žalobkyňa k odvolaniu uviedla, že navrhuje napadnuté rozhodnutie o trovách konania ako vecne správne potvrdiť. Nepriznanie nároku na náhradu trov súdneho konania vzhľadom na okolnosti prípadu by bolo podľa nej príkro nespravodlivé, nestotožňuje sa s tvrdeniami žalovanej. Poukázala, že so žalovanou mala ako so svojou starou mamou normálne fungujúci rodinný vzťah. Vytyka jej, že napriek tomu, že o listine o vydedení mala vedomosť, nechala na ňu všetky povinnosti súvisiace s úmrtím, pohrebom a karom po zosnulom otcovi. O listine o vydedení jej nepovedala ani po pohrebe otca. Listinu o vydedení predložila až v dedičskom konaní s očakávaním, že sa po nebohom otcovi stane jedinou dedičkou a ona bola vystavená nutnosti podať žalobu a brániť sa tvrdeniam žalovanej. Doteraz veľmi ťažko psychicky znáša, že musela čeliť dôvodom uvedeným v listine o vydedení, brániť sa tvrdeniam žalovanej a že je v súdnom spore so svojou starou mamou, pričom ona chcela, aby bol spor

čím skôr ukončený. Nepovažuje za relevantný dôvod hodný osobitného zreteľa uvádzaný v odvolaní, že žalovaná nevytvárala zbytočné úkony a pojednávania, nenavrhovala dôkazy, kvôli ktorým muselo byť pojednávanie odročené, nakoľko žalovaná sa v tomto konaní vyjadrila, že žalobu považuje za nedôvodnú a nárok poprela v celom rozsahu. Uviedla, že žalovaná sa v konaní aktívne bránila, napríklad navrhla vypočuť celkovo šiestich svedkov.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie iba vo výroku o náhrade trov konania, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku. Výrok vo veci samej rozhodnutím odvolacieho súdu zostáva nedotknutý.

6. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením otázky náhrady trov konania v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto dôvody poukazuje.

9. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy je nepochybne a rozhodovanie o náhrade trov konania (napr. I. ÚS 48/05, II. ÚS 272/08). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní spravdla v spore uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

10. Odvolací súd nesúhlasil s odvolacou argumentáciou žalovanej v prospech aplikácie § 257 C.s.p., ktoré upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok v konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Okolnosť sporu, na ktorú poukazuje žalovaná v odvolaní, a to skutočnosť, že sporové strany sú príbuznými v priamom rade, nie je sama osebe dôvodom hodným osobitného zreteľa. Odvolací súd sa v tejto súvislosti poukazuje na okolnosti uvádzané žalobkyňou vo vyjadrení, že žalovaná napriek ňou tvrdenej blízkosti, na ktorú v odvolaní poukazuje, jej o listine o vydedení nepovedala ani za života ani po smrti poručiteľa a predložila ju až v dedičskom konaní. Musela si byť pritom vedomá, že v prípade platnosti vydedenia je ona jedinou dedičkou majetku poručiteľa. Preto tento motív jej konania, ako tvrdí žalobkyňa, nie je vylúčený. Odvolací súd prihliadol tiež na okolnosť, že viesť predmetné sporové konanie bola žalobkyňa nútená, na základe odkazu dedičského súdu v uznesení vzhľadom na nemožnosť zmierneho vyriešenia sporu musela proti žalovanej, ktorá trvala na platnosti vydedenia, podať žalobu. Odvolací súd nesúhlasil ani s argumentáciou žalovanej v odvolaní, že v spore nevytvárala úkony a pojednávania, nenavrhovala dôkazy, kvôli ktorým muselo byť pojednávanie odročené. Zo spisu vyplynul opak. V danom spore sa žalovaná od počiatku prostredníctvom zvoleného advokáta aktívne bránila, spochybňovala tvrdenia i predložené dôkazy žalobkyne, predkladala, označovala dôkazy na podporu svojich tvrdení a žiadala vykonať dôkazy proti tvrdeniam žalobkyne - viď podanie zo dňa 21.09.2021 č.l.126 spisu. Aj z tohto dôvodu (výsluch svedkov) bolo vykonané ďalšie časovo náročné pojednávanie.

11. Odvolací súd tak nezistil žiadne dôvody pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania úspešnej žalobkyne a v celom rozsahu sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval základnú zásadu náhrady trov konania zásadu úspechu definovanú v § 255 C.s.p.

12. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. odvolací súd náhradu trov tohto konania priznal. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).